

REUS, CIUTAT D'ACOLLIDA

ÍNDEX

1. PREÀMBUL. REUS, CIUTAT D'ACOLLIDA
2. MARC TEÒRIC
 - I. Normativa
 - II. Persones refugiades, per què?
 - III. Perfils de persones refugiades
 - IV. Realitat actual de les persones refugiades
 - (1) Programes existents d'ajuda a persones refugiades
3. SITUACIÓ DE PARTIDA A LA CIUTAT DE REUS
 - I. REUS 2018
4. BIBLIOGRAFIA I WEBGRAFIA

1. PREÀMBUL. REUS, CIUTAT D'ACOLLIDA

Reus, ciutat d'acollida

Des del desembre de 2015, Reus forma part del projecte Xarxa de Ciutats Refugi, aprovat per unanimitat al Ple de l'Ajuntament de desembre de 2015 i pel qual la nostra ciutat es convertia en ciutat acollidora.

El projecte **Xarxa de Ciutats Refugi** és la unió de diferents municipis catalans amb voluntat d'acollir persones provinents del conflicte de Síria i d'altres països des d'on es demanin sol·licituds d'asil i garantir-ne tots els drets.

Com a ciutat acollidora, Reus s'ha compromès en defensar el dret d'asil i els drets de les persones refugiades i immigrants d'arreu del món.

Per què ciutat d'acollida?

Perquè el dret d'asil és un dret humà que regula la normativa internacional i els països de la Unió Europea han signat convencions i tractats a partir de les quals es comprometen a acollir i protegir les persones que necessiten protecció internacional.

Perquè les persones refugiades fugen de la violència i la persecució i tenen dret a rebre protecció i una acollida digna. No es tracta d'un fet altruista, sinó d'una obligació dels estats.

Perquè la importància de treballar de manera coordinada davant d'aquesta situació d'emergència a partir de l'experiència acumulada en la xarxa d'acollida existent, així com de reforçar aquesta última amb la implicació de la societat civil, és real.

Perquè existeix la necessitat de fugir de l'assistencialisme, afavorint una atenció integral a les persones refugiades (habitat-

ge, atenció psicològica i jurídica, aprenentatge de llengües, acompanyament, etc.) que fomentin la seva autonomia a partir d'una òptica inclusiva.

Perquè cal remarcar la necessitat d'entendre i prendre consciència de tot el que envolta les situacions de desplaçament forçat, treballant també la sensibilització cap a la ciutadania i els diferents agents implicats.

Perquè cal crear vies que permetin la participació ciutadana de manera organitzada i assegurant que es manté la dignitat de les persones refugiades.

Perquè cal proporcionar una solidaritat de proximitat basada en l'acompanyament en la incorporació a la vida social quotidiana d'aquestes persones, com a acte de transformació social i no de caritat.

Perquè cal cooperar també amb les associacions i xarxes de persones refugiades i migrants existents.

I perquè, com bé marca l'article 13 dels Drets Humans Universals, **tota persona té dret a cercar asil i a beneficiar-se'n en altres països.**

2. MARC TEÒRIC

I. Normativa

1) Normativa internacional

• Convenció de Ginebra de 1951

La Convenció de Ginebra de 1951 sobre l'Estatut dels Refugiats' és el text fonamental del règim internacional del dret d'asil. És un dels instruments que es va adoptar en el marc de Nacions Unides per a pal·liar les conseqüències de les dues guerres mundials i té abast universal. Les dues aportacions més importants de la Convenció són: la definició de persona refugiada i el principi de no devolució.

La Convenció prohibeix als Estats signants la discriminació per motius de raça, religió o país d'origen en l'aplicació de les seves disposicions. També prohibeix aplicar les seves disposicions per protegir les persones sobre les que hi hagi motius fundats que hagin comès un delictes de guerra, contra la pau o contra la humanitat, un delictes comú greu o actes contraris a les Nacions Unides.

URL on es poden visualitzar les disposicions de la Convenció de Ginebra de 1951: <https://www.boe.es/buscar/doc.php?id=BOE-A-1978-26331>

• Protocol de Nova York de 1967

El 'Protocol sobre l'Estatut dels Refugiats', elaborat a Nova York el 1967, complementa la Convenció de Ginebra de 1951. Elimina la restricció temporal i geogràfica que estipulava la Convenció, elaborada com a resposta a les conseqüències de les dues guerres mundials i en la qual s'establí que les persones refugiades ho eren a causa dels esdeveniments ocorreguts abans de l'1 de gener de 1951 a Europa.

URL on es poden visualitzar les disposicions del Protocol de Nova York de 1967: <http://www.acnur.org/5b076dcd4.pdf>

• DIRECTIVA 2013/33 / UE DEL PARLAMENT EUROPEU I DEL CONSELL de 26 de juny de 2013 per la qual s'aproven normes per a l'acollida dels sol·licitants de protecció internacional.

URL amb la versió completa de la Directiva 2013/33/UE: <https://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=O-J-L:2013:180:0096:0116:ES:PDF>

1) Normativa estatal

• Llei 12/2009, de 30 d'octubre, reguladora del dret d'asil i de la protecció subsidiària.

• Article 1. Objecte de la Llei.

La present Llei, té per objecte establir els termes en què les persones nacionals de països no comunitaris i les apàtrides poden gaudir a Espanya de la protecció internacional constituïda pel dret d'asil i la protecció subsidiària, així com el contingut d'aquesta protecció internacional.

URL amb la versió completa de la Llei de 12/2009: https://www.boe.es/boe_catalan/dias/2009/10/31/pdfs/BOE-A-2009-17242-C.pdf

1) Normativa autonòmica

• LLEI 10/2010, del 7 de maig, d'acollida de les persones immigrades i de les retornades a Catalunya

• Article 1. Objecte de la llei.

L'objecte d'aquesta llei és crear i regular el servei de primera acollida dels immigrants i els retornats a Catalunya, que s'emmarca dins les polítiques migratòries, i crear l'Agència de Migracions de Catalunya.

Les finalitats d'aquesta llei són promoure l'autonomia i la igualtat d'oportunitats dels immigrants i retornats a Catalunya, i remoure els obstacles que ho impedeixen amb l'objectiu de fer efectiu el principi d'igualtat i assolir una major cohesió social.

URL amb la versió completa de la Llei de 10/2010: http://portaljuridic.gencat.cat/ca/pjur_ocults/pjur_resultats_fitxa?action=fitxa&documentId=520931&language=ca_ES&textWords=Llei+10%2F2010%2C+del+7+de+maig%27acollida+de+les+persones+immigrades+i+de+les+retornades+a+Catalunya&mode=single

I. Persones refugiades, per què?

Segons ACNUR un refugiat "és tota persona que ha fugit del seu país per temor a ser perseguida per causa de la seva religió, nacionalitat, ètnia, creences polítiques o pertinença a un grup social determinat, i que, a causa de la seva por no vol o no pot tornar al seu país". Si més no, a vegades aquesta descripció necessita ampliació, ja que el concepte de persona refugiada és veu moltes vegades esbiaixat.

Com bé explica Maysun Shukair, farmacèutica i poetessa siriana, «crec que no s'explica bé què significa ser refugiats i què és el que necessitem. Venir aquí no és la nostra decisió. Jo no imaginava que deixaria la meua vida, els meus veïns, la meua farmàcia... Mai havia imaginat que ho perdria tot i hauria de viure aquí, però no tenia una altra opció» existeix un concepte erroni del fet de ser una persona refugiada.

Una persona refugiada és aquella persona que fuig del seu país per una obligació superior, perquè és perseguida, perquè rep amenaces per ella i/o la seva família, perquè la seva forma de pensament no és acceptada socialment, perquè hi ha un conflicte en el país i fuig o intenta sobreviure i, probablement mori, perquè no pot estimar a qui vol, perquè lluita per defensar drets humans, mediambientals, de les persones, etc. Una persona que demana protecció internacional i la condició de refugiada doncs, ho fa per obligació, perquè ha de fugir si vol deixar de ser perseguida, no ho fa per voluntat de marxar del seu país.

"Ser un refugiat significa viure al marge de la societat, exclòs de la rellevància social o política. La dona o l'home refugiat pot haver estat en el passat rellevant per quelcom en el seu país o haver desenvolupat un càrrec en la vida. Una vegada arriben al país de destí, tots són un "antic d'alguna cosa": un antic camperol, una mestressa de casa, una metgessa, un defensor dels drets humans, un Ministre de l'Estat. **Cada refugiat és algú a l'espera.**"

Cada refugiat és algú a la espera és una frase plena de sentit la qual recorda i remarca que tots som persones les qual ens mereixem una oportunitat per poder refer la nostra vida. La situació de tenir una vida plena al teu país i haver de fugir per causes externes a la pròpia decisió és quelcom molt difícil d'assumir i d'acceptar, ja que ningú vol fugir de casa seva si hi pot estar tranquil. La majoria de vegades es fuig sense res, deixant les pertinences materials i tot allò aconseguit al llarg de la teua vida pel camí, quedant-se només en records del que vas ser.

I. Raons del desplaçament forçat

La Convenció de Ginebra de 1951 sobre l'Estatut dels Refugiats és, al costat del Protocol de Nova York de 1967, el text fonamental del règim internacional del dret d'asil. És un dels instruments que es va adoptar en el marc de Nacions Unides per a pal·liar les conseqüències de les dues guerres mundials i té abast universal. Les dues aportacions més importants de la Convenció són:

- **El principi de no devolució:** Prohibició imposada als Estats pel Dret Internacional d'expulsar o retornar a una persona al territori de qualsevol país en el qual la seva vida o la seva llibertat es trobin amenaçades, o en el qual pogués patir tortura, tractes inhumans o degradants o altres greus transgressions de seus drets humans fonamentals.

- **La definició de persona refugiada:** La Convenció de Ginebra de 1951 estableix cinc causes o motius de persecució dins la definició de persona refugiada: raça, religió, nacionalitat, opinió política i pertinença a un grup social determinat.

MOTIUS DE PERSECUCIÓ

GRUP SOCIAL

Quan les persones integrants d'un grup comparteixen una característica innata o uns antecedents comuns que no poden canviar.

Se, o bé comparteixen una característica o creença que resulta tan fonamental per a la seva identitat o consciència que no se'ls pot exigir que renunciïn a ella; i quan aquest grup posseeix una identitat diferenciada al país que es tracta per ser percebut com a diferent per la societat que l'envolta o per l'agent o agents perseguïdors. (inclou la persecució per raons de gènere).

PERSECUCIÓ PER RAONS DE GÈNERE

Sexe

Existeix persecució per motius de gènere quan les violacions dels drets fonamentals tenen relació amb el paper que se li assigna a una persona pel seu rol de gènere o per la seva orientació sexual o identitat de gènere. La base de la persecució o por fonamentada està, doncs, en les assignacions de gènere quan li són atribuïdes a una persona en un context determinat.

• Dones:

Les principals formes de persecució per motius de gènere són el feminicidi, la mutilació genital femenina, la violència específica contra les dones en conflictes armats, les persecucions per orientació sexual i/o identitat de gènere i el tràfic d'essers humans.

Les dones s'enfronten a molts perills específics no només als seus països d'origen, sinó també als trànsits migratoris.

Dones i nenes s'enfronten a alts riscos afegits, incloent l'extorsió i l'explotació, la violació, l'assetjament sexual, el sexe de supervivència, el matrimoni forçat i el tràfic d'essers humans. En el seu camí, dones i infants refugiats pateixen sovint abusos sexuals.

No existeix cap enfocament formal, coordinat i organitzat de prevenció de violència de gènere per a les refugiades i migrants que travessen Europa.

• Col·lectiu LGBTI

Les persones LGBTI pateixen greus violacions dels seus drets fonamentals. Des de violència i abusos, fins a discriminació severa i criminalització. Totes aquestes vulneracions dels drets de les persones LGBTI poden ser raó per demanar asil a l'Estat espanyol.

RELIGIÓ

La Llei d'Asil espanyola, en l'article 7.1 (b) recull que "el concepte de religió comprendrà, en particular, la professió de creences teistes, no teistes i atees, la participació o abstenció de fer-ho, en cultes formals en privat o en públic, ja sigui individualment o en comunitat, així com altres actes o expressions que comportin una opinió de caràcter religiós, o formes de conducta personal o comunitària basades en qualsevol creença religiosa o ordenades per aquesta".

Persecució per motius religiosos

Aquesta persecució es pot dur a terme de diverses formes, entre

d'altres: prohibir la pertinença a una confessió religiosa, el seu culte o la seva instrucció o aplicar mesures greus de discriminació o atacs contra la vida; el càstig, la violència i la violació de drets als que no professen una religió o s'oposen a ella; la llibertat o altres drets fonamentals de les persones que practiquen una religió o pertanyen a una determinada comunitat religiosa.

OPINIÓ POLÍTICA

La Llei d'Asil espanyola, en l'article 7.1 (d) recull que "el concepte d'opinions polítiques comprendrà, en particular, la professió d'opinions, idees o creences sobre un assumpte relacionat amb els agents potencials de persecució i amb les seves polítiques i mètodes, independentment que el sol·licitant hagi o no obrat d'acord amb tals opinions, idees o creences".

Persecució per opinió política

En aquest cas, no és sempre necessari que l'opinió hagi estat expressada, ni que la persona hagi patit anteriorment alguna forma de discriminació o persecució. En aquests casos, la prova de temor fundat es basaria en una avaluació de les conseqüències que la persona patiria si retornés al seu país d'origen.

RAÇA

La Llei d'Asil espanyola, en l'article 7.1 (a), recull que "el concepte de raça comprendrà, en particular, el color, l'origen o la pertinença a un determinat grup ètnic".

Persecució per pertànyer a una determinada raça

La discriminació per motius 'racials' ha estat condemnada universalment com una de les violacions més palmàries dels drets humans. Per tant, aquesta constitueix un element important en determinar l'existència de persecució.

Generalment, el simple fet de pertànyer a un grup ètnic determinat no serà suficient per justificar la reclamació de la condició de persona refugiada. No obstant això, poden donar-se situacions en què, per les circumstàncies especials en què es trobi el grup, tal pertinença sigui de per si causa suficient per a tèmer la persecució.

NACIONALITAT

La Llei d'Asil espanyola, en l'article 7.1 (c) recull que "el concepte de nacionalitat no es limitarà a posseir o no la ciutadania" d'un Estat, "sinó que comprendrà, en particular, la pertinença a un grup determinat per seva identitat cultural, ètnica o lingüística, els seus orígens geogràfics o polítics comuns o la seva relació amb la població d'un altre Estat".

• Persecució per nacionalitat

En el cas de les persones apàtrides, poden convertir-se en refugiades quan, per exemple, la seva falta de ciutadania els confereixi una severa discriminació que constitueixi persecució.

Existeixen altres formes de persecució o motius per haver de fugir del país d'origen que no estan específicament contemplats en la Convenció de Ginebra de 1951, si més no, si que es contemplen en les lleis d'Asil dels diferents països acollidors o com a motius amb suficient força perquè la persona que sol·licita asil aconseguixi la protecció internacional. Són els següents:

VIOLACIÓ DE DRETS

Drets Humans Universals

Segons la Declaració Universal dels Drets Humans de 1948, els drets fonamentals de les persones són els drets econòmics, socials culturals, polítics i civils. Aquestes cinc categories de drets humans fonamentals, segons la declaració, tenen el mateix nivell de reconeixement i protecció. En realitat, però, el sistema de protecció dels drets econòmics, socials i culturals (DESC) és substancialment inferior als dels drets polítics i civils:

En el sistema de dret Internacional només la vulneració dels drets civils i polítics porten aparellada mecanismes coercitius o de repressió penal.

Els drets econòmics, socials i culturals estan, en la pràctica, desprotegits perquè no existeixen mecanismes legals d'exigibilitat del seu contingut ni en el Dret Internacional ni en les constitucions polítiques dels denominats Estats de Dret.

El compliment, en canvi, i respecte pels Estats o pels particulars dels drets civils i polítics sí que són exigibles per qui s'ha vist privat d'ells davant els tribunals de justícia.

• DESC (drets econòmics, socials, culturals i ambientals)

Les vulneracions dels DESC representen un gran nombre de tipologies i transgressions individuals i col·lectives amb la impunitat com a principal característica. L'actual sistema internacional és el principal causant de la falta de protecció dels drets humans i de no garantir el dret a reparació, conformant-se aquestes violacions com a pràctiques sistemàtiques i sostenibles al llarg de la història.

Les violacions dels DESC tenen diferents conseqüències de diferent gravetat. Una de les més greus són els desplaçaments forçosos de la població. Tot i que les circumstàncies de cada desplaçament, tant d'aquells que el fan a l'interior del seu país com qui aconseguix creuar fronteres internacionals reconegudes, no són iguals, totes les persones comparteixen 'la fugida' com a factor protector de les seves vides davant la constant violació dels seus drets humans.

Persecució / fugida per defensa de DESC

Quan les violacions són tan greus que posen en perill la vida i la integritat de les persones i poden generar desplaçament forços

de població es considera que són subjectes de rebre protecció internacional. Depenent on aquests es produeixen, en funció que es creui i no una frontera estatal internacionalment reconeguda, dóna lloc a dues formes jurídiques diferenciades: refugi i el desplaçament intern (dins el mateix país/regió/departament).

Defensa de Drets

El fet de ser una persona/entitat defensora dels Drets Humans Universals, pot provocar que diferents agents de persecució (govern/grans empreses/paramilitars...) concebin la defensa d'un Dret Humà Universal com quelcom no beneficiós i improductiu per als negocis/interessos explotats en el país, la qual cosa fa que aquests agents persegueixin a les persones defensores d'aquests drets i, en alguns casos, arriben a vulnerar tots els seus drets (amenaces, coerció, coacció, maltractaments, violència, intents d'assassinat...), provocant així la mort d'aquestes persones o la fugida a altres països sol·licitant protecció internacional.

Fugir degut a contextos de guerra / catàstrofes naturals / pobresa extrema

El fet de no rebre la protecció suficient del teu país en context de guerra, el haver patit una catàstrofe natural la qual ha devastat el país i no queden recursos per poder sobreviure o trobar-te en una situació de pobresa extrema per causes diverses, també impliquen poder aconseguir la protecció internacional per part dels països acollidors.

Actualment, a les zones italianes i espanyoles estan arribant multitud de pastores plenes de persones immigrants que fugen del seu país per la situació de pobresa i de guerra en la que es troben i que demanen desconsoladament la protecció internacional per poder començar a refer la seva vida.

Situació actual del fenomen de les persones refugiades

Actualment, segons dades de l'ACNUR (Alt Comissionat de les Nacions Unides per als Refugiats) i de la CEAR (Comissió Espanyola d'Ajuda al Refugiat), més de 65,6 milions de persones s'han vist obligades fugir de casa seva a causa de persecucions, violència i vulneració dels drets humans. S'afirma que és el major èxode de persones refugiades des de la Segona Guerra Mundial. Aquestes persones, actualment, arriben de diferents parts del món, accentuant-se països com l'Afganistan, Síria o Somàlia i d'altres com països de Llatinoamèrica.

La majoria de la població que fuig dels conflictes bèl·lics del nord d'Àfrica està en països propers al seu. Segons dades de l'ACNUR de 2016, després de l'inici de la guerra de Síria, i al cap de molts anys de conflicte a la zona de l'Orient Mitjà, i la pobresa en moltes zones del món, la majoria dels desplaçats forçats en nombres absoluts són a Turquia (2,9 milions), Pakistan (1,4 milions), Líban (1 milió), Irán (979.400), Uganda (940.800), Etiòpia (791.600), Jordània (685.200), Alemanya (670.000), República del Congo (452.000) i Kenia (451.100).

Segons l'ACNUR actualment hi ha 2,8 milions de persones desplaçades que han fet demanda d'asil al país on han arribat i que estan en espera d'obtenir una resolució.

Pel que fa a l'existència de programes d'acollida i inclusió de persones refugiades, a l'Estat espanyol, existeix un programa el qual s'anomena Programa Estatal de Refugi i, a la comunitat autònoma de Catalunya, existeix una consecució d'aquest programa anomenada Programa Català de Refugi.

Programes existents d'ajuda a persones refugiades a l'Estat Espanyol

El Programa Estatal de de Refugi es basa en el desenvolupament i gestió d'un sistema d'acollida integral i integració de sol·licitants d'asil, refugiats, apàtrides, persones acollides al règim de protecció temporal i altres estatuts de protecció subsidiària.

Aquest sistema té per objecte atendre l'estat de necessitat dels sol·licitants o beneficiaris de protecció internacional en situació de vulnerabilitat.

Està conformat per una xarxa de centres d'acollida de titularitat pública, Centres d'acollida a refugiats (CAR) i per dispositius i programes d'atenció a sol·licitants i beneficiaris de protecció internacional gestionats per entitats sense ànim de lucre especialitzades, subvencionades amb aquesta finalitat per la Direcció General de Migracions.

Les subvencions concedides a les ONG per la benvinguda i la integració dels qui conformen aquests col·lectius estan finançades amb fons que provenen dels pressupostos de la Secretaria General d'Immigració i Emigració, rebent cofinançament, en alguns programes, del Fons Social Europeu i del Fons d'Asil, Migració i Integració.

Dins el Programa Estatal de Refugi, existeixen entitats sense ànim de lucre que desenvolupen el programa d'asil. Una d'aquestes entitats és la Comissió Espanyola d'Ajuda al Refugi (CEAR).

El programa desenvolupat per la CEAR es centra en un programa d'acolliment temporal que afavoreix la recepció i integració de les persones sol·licitants i beneficiàries de protecció internacional, sol·licitants i beneficiaris de la condició d'estatut, persones acollides al règim de protecció temporal a Espanya i immigrants en situació de gran vulnerabilitat. Aquest programa es desenvolupa en dispositius d'acolliment de totes les delegacions territorials de CEAR i s'incorporen anualment a persones en la 1ª fase del procés d'acollida i integració individualitzada, que suposa una duració entre 6 i 9 mesos.

Des d'aquests dispositius d'acollida temporal també es desenvolupa la 2a fase del programa, la qual es basa en la inserció sociolaboral de la persona i la recerca d'habitatge per fomentar tant

l'autonomia econòmica com la independència en temes d'habitatge. Aquesta fase suposa una duració d'entre 6 i 9 mesos més.

El Programa Català de Refugi constitueix una acció solidària envers el dret d'asil de les persones refugiades amb dificultats econòmiques i socials, amb el propòsit d'atendre les seves necessitats bàsiques i afavorir-ne l'autonomia social i laboral i la plena ciutadania. S'incorporen anualment a persones que han finalitzat el programa d'acolliment temporal i que es troben en situació de vulnerabilitat.

Al Programa poden acollir-s'hi les persones refugiades que hagin acabat el programa estatal sense haver assolit una autonomia personal suficient tot i que, excepcionalment, s'atenen també les persones refugiades que hagin deixat el programa estatal per altres raons justificades i que es trobin en situació d'exclusió social. Els beneficiaris hauran d'estar empadronats a Catalunya i hauran d'haver tingut ingressos anuals per sota de la Renda Mínima d'Inserció en els 12 mesos anteriors.

SITUACIÓ DE PARTIDA A LA CIUTAT DE REUS

Reus té una llarga trajectòria com a ciutat compromesa amb la solidaritat i cooperació, tant a nivell internacional com pel que fa a la sensibilització per la ciutadania.

L'Ajuntament de Reus és sòcia del Fons Català de Cooperació al Desenvolupament, organització formada per ajuntaments catalans i altres organitzacions municipalistes (diputacions, consells comarcals i mancomunitats), que destinen una part del seu pressupost a finançar accions de Cooperació al Desenvolupament i de Solidaritat amb els pobles dels països més desfavorits.

Per mitjà del Fons Català de Cooperació al Desenvolupament, Reus col·labora en el Projecte «Ciutats defensores dels Drets Humans» promogut, conjuntament, pel Fons Català, la Comissió Catalana d'ajuda al refugiat (CCAR), l'Institut de Drets Humans de Catalunya i l'Institut Català Internacional per la Pau. Aquest projecte té com a objectiu donar a conèixer la feina dels defensors i defensores dels drets humans, ajudant a conscienciar la ciutadania de les ciutats participants sobre la necessitat d'integrar la defensa dels drets humans en la nostra tasca quotidiana.

La ciutat de Reus compta amb el Consell Municipal de Solidaritat i Cooperació Internacional, un òrgan consultiu de l'Ajuntament de Reus format per diferents entitats de cooperació i grups municipals, que té com a finalitat l'anàlisi, el debat i l'elaboració de propostes, i també el seguiment d'activitats i de projectes en l'àmbit de la solidaritat internacional, la cooperació al desenvolupament i la sensibilització per la ciutadania.

Centrant-nos en matèria d'acollida, des del desembre de 2015, Reus forma part del projecte Xarxa de Ciutats Refugi, aprovat per unanimitat al Ple de l'Ajuntament de desembre de 2015 i pel qual la ciutat es convertia en ciutat acollidora.

El projecte Xarxa de Ciutats Refugi és la unió de diferents municipis catalans amb voluntat d'acollir persones provinents del conflicte de Síria i d'altres països des d'on es demanin sol·licituds d'asil i garantir-ne tots els drets.

Com a ciutat acollidora, Reus s'ha compromès en defensar el dret d'asil i els drets de les persones refugiades i immigrants d'arreu del món.

També, des de 2015, Reus forma part de la campanya «casa nostra, casa vostra», campanya en favor de l'acollida de persones refugiades.

Reus 2019

Des de l'estiu del 2018, a Reus hi ha instal·lat un centre d'acollida per a persones refugiades que gestiona la Comissió Catalana d'Ajuda al Refugiat (CCAR).

L'objectiu d'aquest centre gestionat per la CCAR és atendre l'estat de necessitat dels sol·licitants o beneficiaris de protecció internacional en situació de vulnerabilitat que arriben pels diferents canals d'acollida del país.

Per donar suport a la feina del centre d'acollida, la ciutat de Reus va desplegar una campanya de sensibilització per la inclusió de les persones refugiades a la ciutat.

Aquesta campanya derivava, d'una banda, de la necessitat existent d'informar a la ciutadania sobre la situació actual en temàtica d'asil, protecció internacional i persones refugiades i, d'altra banda, perquè des de l'àrea de sensibilització del departament de solidaritat i cooperació de l'Ajuntament de Reus es va identificar la necessitat de vincular l'acollida de persones refugiades a la ciutat amb la sensibilització pertinent sobre el tema per potenciar l'accés a la informació per part de tota la ciutadania.

Des de l'Ajuntament de Reus es pretén seguir treballant en la línia de l'acollida, inclusió i sensibilització de persones refugiades a la ciutat al llarg del 2019 i posteriors ja que es concep com una manera d'enriquir la multiculturalitat de la ciutadania, d'aprenentatge sobre diferents realitats i, sobretot, d'ajuda a persones en situacions de vulnerabilitat.

BIBLIOGRAFIA I WEBGRAFIA

<https://web.gencat.cat/ca/actualitat/detall/Programa-catala-de-refugi>
<https://www.cear.es/>
<http://www.ccar.cat/>
<http://www.ccar.cat/campanyes/formacio/diccionari-dasil/diccionari-d%e2%80%99asil/>
<http://www.acnur.org/es-es/>
<http://extranjeros.mitramiss.gob.es/es/ProteccionAsilo/index.html>
<http://www.acnur.org/5b076dcd4.pdf>
<https://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=O-J:L:2013:180:0096:0116:ES:PDF>
https://www.boe.es/boe_catalan/dias/2009/10/31/pdfs/-BOE-A-2009-17242-C.pdf
<https://www.boe.es/buscar/doc.php?id=BOE-A-1978-26331> http://portaljuridic.gencat.cat/ca/pjur_ocults/pjur_resultats_fitxa/action=fitxa&documentId=520931&language=ca_ES&textWor ds=Llei+10%2F2010%2C+del+7+de+maig%27acollida+de+les+perso nes+immigrades+i+de+les+retornades+a+Catalunya&mode=single

"Ningú posa el seu fill en una barca, si no és que l'aigua sigui més segura que la terra"

Warsan Shire

«Si al meu país em matessin per lluitar a favor dels drets humans, jo també fugiria a un país on els pogués seguir defensant sense por a morir»

«Si al meu país m'empresonessin i em torturessin per estimar lliurement a qui vull, jo també buscaria protecció en un país on pogués estimar sense por»

«Tota persona té dret a sol·licitar asil i beneficiar-se'n en altres països»

(art. 13 Drets Humans)

#AREUSACOLLIM

